

Трећи дан Патријархове посете Антиохијској Патријаршији



Сирија је препуна рушевина које "причају" приче Новог завета. У Светом писму помиње се око 300 пута и овде је настао и сачувао се арамејски језик којим је говорио Господ Исус Христос.

(фотогалерија 1, фотогалерија 2)

Председник Сирије г. Башар ал Асад примио је 3. јуна 2019. године у Дамаску Његову Светост Патријарха српског г. Иринеја, са члановима посланства Српске Православне Цркве Митрополитом црногорско-приморским г. Амфилохијем и Епископом шумадијским г. Јованом, у присуству Његовог Блаженства Патријарха Антиохије и свег Истока г. Јована.

Председник Асад је истакао да оно чему су Сирија и Србија изложене, у

смислу страног мешања и покушаја подривања њиховог суверенитета и друштвеног ткива, као и упорност народа двеју земаља у суочавању са таквим покушајима, представља солидну основу за изградњу народног дијалога и сарадње која поставља темеље за дугорочне односе који служе интересима обају народа.

Свјатјејши Патријарх српски г. Иринеј је, са своје стране изразио поверење у способност Сирије да изађе из стања кроз које пролази и поврати историјску улогу ефикасне државе у успостављању стабилности и ширења мира и љубави у региону. Свјатјејши је нагласио да су одлучност и упорност сиријског народа да одржи јединство с обзиром на тероризам, а чему је и сам постао сведок током ове посете, ојачали ово поверење. Патријарх Иринеј је високо оценио принципијелну и чврсту подршку председника Башер ал-Асада Србији у вези са Косовом и Метохијом.

Председник Асад је, заузврат, исказао поштовање дубоком људском ставу патријарха Иринеја у промовисању вредности љубави и одбацивању екстремизма.

Посета манастиру Свете Текле

Тачно у 10 часова домаћини, гости и пратња упутили су се у правцу велике светиње, манастира Свете Текле. Поворка од једанаест аутомобила са јаком полицијском пратњом одмах по изласку из града Дамаска суочила се са стравичним призором са обе стране ауто-пута. Не само насеља, већ читави градови били су срањени са земљом. Вихор рата и мржња људи пред собом су покосили све. Милости није било ни према једном објекту, а понајмање верском. Са обе стране пута повремено смо наилазили на облаке дима у даљини, тзв. печурке. У првом реду, верски рат је усмерен против хришћана, којих у Сирији има прилично много. Према званичним подацима, у тој земљи живи око 10% хришћана различитих вероисповести: православних Арапа, који припадају Антиохијској Патријаршији, јаковита или монофизита, несторијанаца, Јермена Григоријанске цркве и Јермена католика. Сви они имају своје споменике и храмове у Сирији, од којих су многи сада оштећени.

Тужан призор пратио нас је до манастира Свете Текле, који је такође био разорен. Најгора ситуација задесила је овај манастир у граду Малули, недалеко од либанске границе. „Исламска Држава“ напала је мали град Малулу 5. септембра 2013. године и покренула је напад на хришћане и

зграде, уништавајући сва света места у граду. Три хиљаде људи је напустило град, оставивши само муслимане и 40 монахиња овог манастира, од којих је њих дванаест киднаповала ИД почетком децембра исте године. Монахиње су ослобођене у марту 2014. године. Ова акција је била довољна хришћанском свету да схвати да је верски рат почео. Могуће да управо зато хришћани једнодушно подржавају Асадов режим – схватајући да ће, ако на власт дође опозиција, а посебно радикални исламисти, они заједно са својим културним споменицима први бити истребљени. Чак им и сада, у условима грађанског рата, то демонстрирају у свакој прилици. Иначе, манастир Свете Текле је на Унесковој листи светске баштине.

И овај пут, а по обичају ове земље, добродошлица је била дирљива, емотивна и за неке веома потресна. На стотине насмејаних и раздраганих мушкараца, жена и деце узвикивали су радосне покликe. У ваздуху се осетила радост због посете нашег Патријарха, на кога су падале као киша латице цвећа. И поред велике врућине (преко 40 степени) и велике гужве, сви су побожно и богобојажљиво прилазили и целивали свету десницу патријарху Иринеју. Убрзо затим један од мушкараца отпевао је кратку песму похвале и добродошлице Патријарху српском, да би се затим окренуо и у страну померио.

После доксологије патријарху Иринеју добродошлицу је пожелео духовник манастира, архимандрит Илија Адес који је рекао:

-Наша срца су била тужна, због ситуације у Сирији и ратова. Вама је позната наша ситуација у Сирији, и у нашем селу у којем смо толико патили због тога. Али није се угасила светлост код нас, светлост Васкрсења. Док имамо светлост Његовог Гроба у Светој земљи, ми ћемо имати светлост за наш живот овде. И нећемо отићи из овог места. Наш понос је што причамо арамејски језик, језик којим је говорио наш Господ, Исус Христос. На арамејском језику „малолe“ значи пролаз, где пролазе људи. Ми сведочимо овде како смо пролазили тешке периоде. А сад сведочимо како смо једно у нашем Господу Исусу Христу. Имамо наду да ће проћи овај период, јер ми чекамо наше Васкрсење, као што каже наш отац патријарх Јован. Ваш долазак данас, Ваша Светости, у Малолe, међу нашу децу и народ, посебно у манастир Светог Петра, који је познат историјски манастир, иначе близанац ове стене која постоји на овим просторима. Ваш долазак је показао нама да смо ми синови живота; ми волимо своју земљу, ми ћемо да победимо смрт и зло. Ми смо радосни због Ваше делегације, ви нисте само гости, ви сте део наше земље, наши људи, добродошли сте у Вашу кућу и међу Вашом браћом

у Антиохији. Желим да поклоним Вама у име наше Светости, монахиња, свима вама који сте присутни овај поклон, и да се молите за нас, на многаја и благаја љета.

Патријарх Иринеј отпоздрвио је духовнику у манастиру Свете Текле:

-Срдачно Вам хвала на топлим речима и овом дивном дару који сте ми у име манастира, сестара и своје лично име поклонили. Долазимо из града Дамаска, где смо видели дивне ствари, а још више дивне људе, који носе Бога у срцима својим и који живе животом каквим Господ жели или Свети Велики угодници који су овде рођени или су овде боравили. Долазећи у ову велику и познату светињу, за коју смо ми чули, али не верујемо да је неко од нашега рода скоро био овде у прошлости. Овде сам пун посебног осећања за које је тешко наћи погодну реч да изразимо то шта осећамо – ту благодат која се показује преко ове светиње. Нама је позната ова светиња, као што нам је позната и Света подвижница Текла, која се овде подвизавала и која је оставила трага свјим светим животом. Сада имамо велику част да видимо, посетимо и да се поклонимо овој великој светињи, у којој су живели многи велики духовници народа сиријскога, који су оставили трага не само овде, него у читавом хришћанском свету. Посебна је част што смо посетили село које говори арамејским језиком, језиком којим је Господ Христос говорио и језик којим је написано прво канонско Јеванђеље. Све је то велики дар и благослов Божји, који се према нама богата излива. Видети ово место, осетити ту светињу, као што рекох, дар је Божји.

Били смо изненађени данас када смо видели ове огромне рушевине, које сведоче о страшном страдању и трагедији нашег времена оних који су ово дело оставили иза себе. Знамо за ваше страдање, пратимо и упознати смо, велика су зла овде учињена и колика је искушења овај народ поднео. Ако је за утеху, и ми смо прошли као српски народ кроз сличне патње и страдања. И оно што смо ми доживели и оно што сте ви доживели, тешко је превазићи не само за неколико година или читав век људског трајања, да се поправи оно што је уништено и да се заборави, ако је то могуће, на оно што је народ преживео – и ваш и наш. Нажалост, то је наша историја и наша судбина. Имамо утеху да је Господ наш први страдао и рекао својим ученицима: “Ко хоће да иде за мном, нека узме Крст свој”, не обећававши славу овог света, него Крст, у чему је наша радост и наше спасење. Нека Господ наш, којем служимо благослови овај народ и нека то буде ношење нашег Крста. Надајмо се у Господа да ће помоћи и да ће улили љубав у људе да једнога дана престану да чине зло и да почну чинити добро и да својим добрим животом

славе Господа свога. Нека Господ благослови овај честити народ, који нас је овако дивно и срдечно дочекао. Нека благослови њихове домове, њихову децу и овај крај који носи Господа у срцу.

После обиласка манастирског комплекса и разговора с народом, патријарх Иринеј је провео неко време у молитви у пећини Свете Текле, где се ова Божја угодница подвизавала.

У манастиру Пресвете Богородице у Седнаји

Манастир је посвећен Пресветој Богородици. Основан је 547. године и налази се на 30 километара северно од Дамаска. Претрпео је знатна оштећења последњих година у нападима терориста. У манастиру живи око четрдесет монахиња које у исто време воде и бригу о сиротишту које се налази у зидинама манастира. Манастир је у 6. веку саградио цар Јустинијан и посветио га Мајци Божјој. У њему се чува чудотворна икона Пресвете Богородице Седнајске, коју је, по предању, насликао Свети апостол Лука.

Патријарха српског г. Иринеја дочекао је велики број људи. Шпалир девојчица из сиротишта је био веома потресан. Са цвећем у рукама махале су Патријарсима. Деца млађег узраста носила су заставе Србије и Сирије. У позадини се громко орио звук трубачког и бубњарског оркестра. У манастиру је служена доксологија. Његовој Светости Патријарху српском г. Иринеју обратила се игуманија рекавши:

-Данас у Седнаји звоне сва црквена звона, и сви се ми молимо као монахиње и као свештеномонаси, и захваљујемо своме Господу што Ваш долазак наликује небеској свадби, јер смо срећни због Вашег доласка. Данас је благословен дан, јер смо у Вашем доласку видели како светлост светли унутра у нама. Нама данас долази архипастир једне од највећих Цркава. Ваш трон грли Црква Антиохије, земље светих. Данас проносите с нама јеванђељску поруку мира. У Седнаји је Јеванђељем заблистала велика светлост и срећни смо од срца што имамо Господа Исуса Христа. Данас говорим у име свих монахиња и монаха, и желим казати да смо срећни због Вашег доласка. У име свег града Седнаје захваљујемо на доласку из свег срца нашег, а то смо показали и тиме како смо Вас дочекали. Поносни смо што нам долази велики патријарх Православне Цркве. Надамо се да смо достојни да Вас примимо. Добро дошли с делегацијама, свештеницима и свима у пратњи, и хвала свима присутнима... Благослов је што сте данас с нама. Као што имамо светиње, тако имамо светињу у Вашем доласку. У овај манастир су долазили много људи, султани, цареви. Овај манастир шири руке да прими све људе из света који желе да

узму благослов од наше Богородице, од њене чудотворне иконе, где се молитвено приноси миомирисни тамјан и чују молитве свих оних који долазе да траже њену помоћ. Ваша Светости, Ваша посета улази у историју. Очекујемо Ваш благослов како бисмо били чврсти у вери, у ономе што смо учили од праотаца и отаца, а то је – да будемо у нашем Господу. Обећавамо Вам као монахиње манастира, и народа града и околине, у име хришћана и муслимана, да смо се сви трудили да сачувамо ову светињу и овај град. И кад су хтели да униште овај храм, имали смо много мученика. Могли смо сачувати наше светиње, јер смо били заједно, муслимани и хришћани, пошто смо хтели сачувати нашу традицију, јер у нашим светињама свагда треба да се чују звона заједно с звонима Ваших цркава. У нади у наше васкрсење, желимо да појимо: Христос васкрсе! Добро дошли!

Затим је, у име девојчица која бораве у манастирском сиротишту, Српског Патријарха поздравила Идна и гласно рекла:

-Ваша Светости патријарше Иринеје, Ваше Блаженство патријарше Јоване, Радосни смо што сте дошли међу нас данас. Изражавамо своју радост из дубине срца свога. Ваш долазак нама у манастир велики је благослов, долазак патријарха Иринеја, патријарха све Србије. Ми смо сирота деца. Ми смо Ваша деца, јер стојимо пред иконом Богородице и желимо Ваш благослов, желимо да подигнете Вашу руку и благословите нас – да имамо љубав у срцу, да имамо веру. Нека Вама Бог подари дуг живот и здравље, а молимо се нашој Богородици, која је покровитељ овог манастира, да свагда буде благослов свему народу. Као архипастир, добро дошли у Ваш манастир. На много година!

Уследио је поздравни говор патријарха Иринеја:

-Ово што смо данас видели и доживели чини нам велико узбуђење да тешко налазимо праве речи да изразимо то што осећамо. Заиста је ово нешто јединствено у нашем православном свету. пропуштено је живети а не видети ове светиње и не поклонити се њима, нечему што чини лепоту и радост живота, видети и доживети лепоту овог храма и икона и овај народ који је пун вере и љубави, пре свега према Богу. Све што смо видети и доживели пренећемо као велико благо свом народу да зна какве духовне вредности има наша Црква на Истоку за које вреди живети и умрети. Нек је хвала Господу који нам је даровао овако велике дарове, који значе наш живот и помажу нам да своје невоље доживимо и преживимо. Радујемо се што су ове светиње наше као и ваше. Оне су превелики дар Божји који их даје онима који га следе. Овде осећамо присуство Матере Божје која свој народ никад не

оставља. Зато, нека је увек присутна наша вера, нада и љубав Господа нашега и Пресвете Матере.

Сиријски народ је много пострадао у својој историји. Вероватно су узрок многих страдања управо ове светиње које су други хтели да узму и да се њима поносе. Народ се мучио и страдао за ове светиње која су га чувале од многих невоља и искушења. Захваљујемо вам на топлом дочеку, дивним речима које никада нећемо заборавити, као ни оно што смо видели. Обрадовали смо се сазнањем да овај манастир издржава много деце без родитеља и тиме доказује Божју љубав према свима. Овај диван пример треба следити јер Црква није институција која само тражи помоћ, него и даје онима којима је помоћ потребна. Нека Господ благослови ову светињу, монахиње које у њој живе, овај благочестиви народ, и нека дарује мир овоме народу као дар Божји који сви желимо и тражимо, и да се за свагда усели мир у нама и у свима људима овога света! У знак наше љубави желимо да приложимо ово кандило да гори пред иконом Матере Божје и да у њему светли светлост силе Божанске светлости!

Дан је завршен је посетом Амбасади Републике Србије у Дамаску. Патријарха Иринеја и делегацију Српске Православне Цркве, заједно са патријархом Јованом и његовом пратњом, дочекао је Његова екселенција Милан Вијатовић, амбасадор Републике Србије у Сирији.

У уторак, 4. јуна 2019. године, у плану је обилазак манастира Светог Белмана у провинцији Тартус на сиријској обали, као и манастира Светог Георгија у Хришћанској долини, најстаријег хришћанског манастира на западу Сирије, саграђеног у 4. веку.





spc.rs